

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Ing. J. K.,** zastoupeného Mgr. Ing. Ladislavou Jindřichovou, advokátkou se sídlem Komenského 4, Klatovy, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) Pošumavský aeroklub Klatovy, o. s.**, se sídlem Letiště Chaloupky 573, Klatovy, **2) Město Klatovy**, se sídlem nám. Míru 62, Klatovy, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2009, č. j. RR-2288/09, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 6. 2010, č. j. 30 Ca 78/2009 – 86,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 6. 2010, č. j. 30 Ca 78/2009 – 86, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 27. 5. 2009, č. j. OVÚP/3919/09/My, jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby hangáru pro tři ultralehká a dvě bezmotorová letadla na pozemku parc. č. 2597/1 v k. ú. Klatovy.

Stěžovatel kasační stížnost opírá o důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Především poukazuje na

nedostatečné vypořádání žalobních námitek. V žalobě uvedl, že v dané lokalitě dojde v souvislosti se stavbou hangáru ke zhoršení výhledových poměrů. Dále namítal zvýšení hlukové zátěže, přičemž zdůraznil, že měření, z něhož správní orgány vycházely, bylo provedeno na nesprávném místě. Poukázal rovněž na zvýšenou exhalaci z leteckých motorů a na to, že tato otázka nebyla ve správním řízení vůbec posouzena. S těmito tvrzeními se však krajský soud v napadeném rozsudku nikterak nevypořádal. Stěžovatel dále zdůrazňuje, že ačkoliv bylo v žalobě uvedeno, že stavbou hangáru budou dotčena práva obyvatel obce Chaloupky, nebylo z této formulace možné usuzovat, že se domáhá toliko ochrany práv blíže nespecifikovaného okruhu třetích osob. Podle jeho mínění bylo naopak zřejmé, že jako vlastník sousedních nemovitostí usiloval především o ochranu svých vlastních práv. Stěžovatel též podotýká, že není-li hangár budován ve veřejném zájmu, tím spíše měly správní orgány vážit, zda jeho výstavba nepředstavuje nepřiměřený zásah do práv jiných osob. Podle jeho názoru měla být hledána a preferována taková varianta umístění hangáru, která by byla z hlediska práv a právem chráněných zájmů jiných osob co nejšetrnější; to se však v tomto případě nestalo. Stěžovatel se proto domnívá, že došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho vlastnického práva. V tomto smyslu odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, a ze dne 8. 4. 2004, sp. zn. II. ÚS 482/02.

Stěžovatel navrhuje napadený rozsudek krajského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný nevyužil svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti.

Pošumavský aeroklub Klatovy, o. s., jako osoba zúčastněná na řízení, se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje se závěry krajského soudu, že stěžovatel neuvedl, jakým konkrétním způsobem byla napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácena jeho práva. Pokud stěžovatel uvádí, že podáním žaloby usiloval o ochranu svých vlastních práv a nikoliv práv třetích osob označených jako obyvatelé obce Chaloupky, jedná se pouze o dodatečnou snahu vztáhnout stěžovatelem tvrzenou údajnou újmu vůči jeho osobě. V žalobě přitom neuvedl, že by se jím popisované negativní důsledky stavby hangáru měly dotknout přímo jeho osoby, nýbrž pouze obyvatel Chaloupek. Z věcného hlediska byly tyto námitky vypořádány již v prvostupňovém správním rozhodnutí. Pošumavský aeroklub Klatovy, o. s., proto navrhuje kasační stížnost zamítnout.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, stěžovatel je řádně zastoupen a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

Ze spisů soud zjistil následující relevantní skutečnosti.

Dne 16. 7. 2008 podal Pošumavský aeroklub Klatovy, o. s. (dále též „žadatel“), žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby hangáru pro ultralehká a bezmotorová letadla o rozměrech 26,30 x 13,80 x 6,90 m na pozemku parc. č. 2597/1 v k. ú. Klatovy (letiště Klatovy/Chaloupky). Stavební úřad poté, co žadatel k jeho výzvě žádost doplnil, a po projednání věci na veřejném ústním jednání dne 26. 9. 2008, rozhodl dne 1. 10. 2008 rozhodnutím č. j. OVÚP 7389/08/My o umístění této stavby.

Dne 10. 10. 2008 se jako účastník řízení přihlásil stěžovatel. Stavební úřad mu sdělil, že v dané věci již bylo rozhodnuto a poučil jej o možnosti podat proti rozhodnutí opravný prostředek. Dne 14. 10. 2008 se stěžovatel obrátil na žalovaného s podáním označeným jako námitky proti rozhodnutí o umístění stavby, v němž uvedl, že předmětný hangár má být umístěn ve vzdálenosti 22 m od pozemku parc. č. 3715, na němž se nachází jeho rodinný dům, a že se proto obává podstatného zvýšení hlukové zátěže a exhalace z leteckých motorů. Rozhodnutím ze dne 1. 12. 2008, č. j. RR/3754/08, žalovaný rozhodnutí o umístění stavby zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, neboť dokumentace pro vydání územního rozhodnutí předložená žadatelem nebyla zpracována k tomu oprávněnou osobou. Po doplnění požadovaných dokumentů správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 27. 5. 2009, č. j. OVÚP/3919/09/My, opětovně rozhodl o umístění předmětné stavby.

Dne 19. 6. 2009 podal stěžovatel proti územnímu rozhodnutí odvolání, v němž vyjádřil nesouhlas s umístěním stavby v blízkosti obytných budov. Stěžovatel především namítl, že měření hluku provedené společností Soning Praha, a. s., neodpovídalo skutečnému provozu hangáru. Dle technické dokumentace měla letadla startovat před hangárem, tedy ve vzdálenosti 19 m od veřejné komunikace, zatímco měření bylo provedeno ve vzdálenosti 58 m od veřejné komunikace. Namítal rovněž nedostatek posouzení dopadu leteckého provozu na kvalitu ovzduší v dané lokalitě. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 9. 2009, č. j. RR-2288/09, stěžovatelovu odvolání nevyhověl, napadené rozhodnutí v části změnil a v části potvrdil. K námitkám, jež byly posléze uplatněny i v žalobě, žalovaný uvedl, že s předloženou dokumentací vypracovanou na základě měření provedeného společností Soning Praha, a. s., souhlasila Krajská hygienická stanice Plzeňského kraje. Jednalo se navíc pouze o předběžné měření při simulovaném provozu. Pro vydání kolaudačního rozhodnutí bude nutné v rámci zkušebního provozu po dokončení stavby provést měření akreditovanou laboratoří. Žalovaný se neztotožnil ani s námitkou zvýšené exhalace z leteckých motorů, neboť v souvislosti s výstavbou hangáru nedojde k navýšení počtu letadel na letišti.

Stěžovatel napadl rozhodnutí žalobou, v níž namítal výše uvedené konkrétní negativní důsledky předmětné stavby. Zpochybnil, že by stavba hangáru byla ve veřejném zájmu, a poukázal na skutečnost, že je možné hangár umístit na jiném místě letiště. Při rozhodování o umístění stavby měly být zohledněny zájmy osob žijících v blízkosti letiště. Krajský soud žalobu zamítl. K námitkám směřujícím proti zhoršení výhledových poměrů, zvýšení hluku a negativním dopadům provozu letiště na ovzduší soud uvedl, že se s nimi žalovaný řádně vypořádal, přičemž proti jeho konkrétním závěrům stěžovatel ničeho nenamítal. Ostatní námitky pak podle krajského soudu nebylo možné věcně posoudit, neboť jimi stěžovatel usiloval o ochranu práv obyvatel Chaloupek a nikoliv svých vlastních.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Stěžovatel namítá především to, že se krajský soud nevypořádal s jeho žalobními námitkami, které se týkaly tvrzeného zhoršení výhledových poměrů, zvýšení hluku a

zvýšené exhalace z leteckých motorů. Kasační stížnost tak směřuje v první řadě proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí správních soudů již mnohokrát zabýval. Z konstantní judikatury zdejšího soudu vyplývá, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li soud rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (srov. např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75; veškerá zde citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu je dostupná na www.nssoud.cz), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (srov. např. rozsudek ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007 – 58, rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004 – 74. V rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, dospěl zdejší soud k závěru, že je rozhodnutí soudu nutné považovat za nepřezkoumatelné také tehdy, pokud z jeho odůvodnění není zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby.

V nyní projednávané věci nelze nedostatek odůvodnění rozsudku spatřovat v důsledku prostého opomenutí stěžovatelových námitek, které směřovaly proti negativním dopadům stavby do jeho práv. Úvaha o důvodnosti stěžovatelových obav a o správnosti závěrů žalovaného ohledně obsahově totožných námitek, uplatněných v odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby, však krajským soudem provedena nebyla. Krajský soud výše uvedené námitky v žalobě nepřehlédl, interpretoval je ale patrně tak, že se jimi stěžovatel nedomáhá věcného přezkumu právních závěrů žalovaného.

Stěžovatel předmětnou část žaloby uvodil slovy: „*v průběhu správního řízení žalobce opakovaně namítal...*“, přičemž následovala rekapitulace jeho námitek uplatněných ve správním řízení. Stěžovatel poukázal jednak na zhoršené výhledové poměry v důsledku velkých rozměrů hangáru a jeho umístění v blízkosti obytné zástavby a na zvýšenou exhalaci z leteckých motorů, zejména však na zvýšení hluku v souvislosti s provozem letadel v blízkosti hangáru. V posléze uvedeném bodě uvedl: „*Je zřejmé, a ostatně to přiznává i správní orgán podmínkou kontrolního měření, že měření hluku provedené společností Soning Praha, a. s.(při průjezdu letadla po trase pojezdu ve vzdálenosti 84 m od obytného domu) neodpovídá skutečnému provozu hangáru. Je logické, a vyplývá to i z technické dokumentace stavby, že motory letadel budou v chodu již před hangárem, tj. 45 m od obytné budovy, a to při startování a dojezdu letadel, při zahřívání a zkouškách motorů. Ve skutečnosti tak bude hluková zátěž podstatně větší a dlouhodobější.*“ V dalším odstavci pak stěžovatel vyslovil názor, že tyto námitky nejsou: „*zjevně neoprávněné, neobjektivní a osamocené*“.

Krajský soud k tomu v rozsudku uvedl: „*Pro posouzení důvodnosti takové žalobní námitky a zákonnosti napadeného rozhodnutí (a řízení předcházejícího jeho vydání) není podstatné, zda správní orgán považuje odvolací námitky za neoprávněné, neobjektivní a osamocené, ale to, zda a jak se s nimi vypořádal. Stran toho ale žalobce nenamítá nic, a proto nelze uzavřít jinak, než že tato žalobní námitka není důvodná.*“

Z citované argumentace krajského soudu lze především dovodit, že soud považoval výše uvedené námitky stěžovatele za řádně formulované žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., které bylo možné věcně přezkoumat. Jakkoliv se totiž soud před samotným posouzením těchto námitek, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, podrobně zabýval tím, jaké obsahové náležitosti musí mít žaloba, aby byla věcně projednatelná, tyto námitky výslovně označil za nedůvodné a nikoliv nepřípustné. Konkrétními tvrzeními stěžovatele, zejména tvrzeními ohledně nesprávného měření hluku společností Soning Praha, a. s., se však krajský soud nezabýval. Na základě výše citovaného závěru krajského soudu se lze domnívat, že se tak stalo patrně z toho důvodu, že soud za jádro stěžovatelovy argumentace považoval jeho tvrzení o tom, že předmětné námitky, které uplatnil již v odvolání, nebyly zjevně neoprávněné, neobjektivní či osamocené, a nikoliv konkrétní výhrady vůči umístění hangáru a jeho negativním důsledkům.

Nejvyšší správní soud je naopak názoru, že stěžovatelovo poukázání na možné zhoršení výhledu, zvýšení hluku i negativních dopadů provozu letiště na kvalitu ovzduší nebylo samoúčelné, ale že jím dotyčný usiloval o přezkoumání věcných závěrů žalovaného ohledně těchto otázek. Tomu ostatně odpovídá i skutečnost, že v případě námitky směřující proti způsobu měření hluku stěžovatel neprovedl pouhou rekapitulaci shodné námitky uplatněné v odvolání, ale při formulaci tohoto bodu žaloby zcela zjevně vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného. Ačkoliv tedy Nejvyšší správní soud současně připouští, že formulace jednotlivých bodů žaloby a její celkové zpracování nejsou zcela ideální, je, i přes jistou argumentační neobratnost stěžovatele, možné z obsahu podané žaloby zjistit, že se jmenovaný domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného v důsledku nesprávného posouzení v žalobě konkretizovaných negativních důsledků výstavby předmětného hangáru, v níž proto spatřuje nepřiměřený zásah do svých vlastnických práv. Z celkového kontextu dané věci je přitom patrné, že stěžovatel je vlastníkem nemovitostí nacházejících se v těsné blízkosti té části klatovského letiště, v níž má být hangár postaven, a domáhá se tedy především ochrany svých práv. Pokud se tedy krajský soud za dané situace nevypořádal se zcela konkrétními tvrzeními stěžovatele, která navíc nepochybně představovala stěžejní bod jeho žaloby ve smyslu shora uvedeného rozsudku zdejšího soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Chybějící úvaha krajského soudu o žalobní námitce nemůže být nahrazena kasačním soudem; bude na krajském soudu, aby se v dalším řízení opětovně zabýval těmito otázkami a ve svém rozhodnutí se s nimi přezkoumatelným způsobem vypořádal.

Stěžovatel v kasační stížnosti dále namítá, že stavba hangáru bude představovat nepřiměřený zásah do jeho vlastnických práv, což platí tím spíše, nejedná-li se o stavbu ve veřejném zájmu, a že měla být posouzena i možnost umístění hangáru v jiné části areálu letiště. Posouzení těchto námitek by však bylo možné teprve v návaznosti na posouzení stěžovatelem tvrzených konkrétních negativ souvisejících s předmětnou stavbou.

Na základě všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem v tomto rozsudku vysloveným (§ 110 odst. 3 s. ř. s).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu